

עת"א 19416/11/14 - פאיז אבו מרחיל נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עת"א 19416-11-14 אבו מרחיל(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני	כב' השופט יואל עדן
עותר:	פאיז אבו מרחיל (אסיר)
נגד	שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
משיבה:	

החלטה

זוהי בקשה לעיכוב ביצוע העברת העותר למתקן כליאה אחר.

הבקשה הוגשה במסגרת עתירתו זו של העותר [עת"א 19416-11-14] אשר ענינה חופשותיו של העותר, והסעד בבקשה לצו זמני שונה. היה על העותר להגיש בקשתו זו במסגרת עתירה כנגד החלטת המשיבה להעברתו למתקן כליאה אחר.

כפי שנפסק, לאסיר אין זכות קנויה למקום הכליאה בו ישהה במאסרו, והעברה אין משמעותה פגיעה בזכות יסוד של האסיר. ראה רע"ב 1004-12 **אבוטבול נ' מדינת ישראל** (19.2.2012): "בית משפט זה קבע לא אחת כי אין לאסיר, ככל, זכות קנויה לגבי מקום הכליאה שלו, ונקודת המוצא היא שהחלטה להעבירו לבית כלא אחר אינה פוגעת בזכות יסוד שלו ואינה מבססת עילת תביעה או עתירה. עוד נקבע שהחלטות מסוג זה הן בליבת שיקול הדעת המנהלי-ארגוני של שירות בתי הסוהר, ועל פי רוב לא יתערב בית המשפט בשיקול דעתו של שירות בתי הסוהר בעניינים מסוג זה".

מהאמור בעתירה לא עולה בהילות. הסעד המבוקש הינו סעד הפיך אשר ניתן לבצעו ולקיימו גם לאחר ביצוע הוראות שירות בתי הסוהר. לפיכך אין כל מקום להורות על עיכוב ביצוע החלטת שב"ס.

מהאמור לעיל, הבקשה נדחית.

הדיון אשר נקבע בעתירה הינו אך באמור בעתירה, וככל שיחפוץ העותר, עליו להגיש עתירה חדשה עם הסעד המבוקש,

אשר תידון על פי סדר הדיונים הרגיל.

העתק יועבר לצדדים ולשב"ס.

ניתנה היום, י"ח חשוון תשע"ה, 11 נובמבר 2014, בהעדר
הצדדים.